

Ko goreti pomeni izgoreti ali kako gore premaknemo le skupaj

Predsedniški pogled nazaj in naprej

Slovenci smo izredno privilegirani narod. Sedaj že dobro vem, da takšna trditev zahteva pojasnilo vsaj desetim bralcem tega uvodnika. Zakaj torej tako mislim? Ker imamo samo mi možnost v februarju razmišljati hkrati o kulturi, ljubezni in preobrazbi.

Mesec februar je postavljen po različnih merilih za mesec inventure v podjetjih, ustanovah, društvih. Doma in v tujini. Izbrani posamezniki, odbori, komisije in še kdo v drugem mesecu leta pogledajo, kaj s(m)o naredili, ustvarili, dosegli, presegli v preteklem letu. Večina narodov po svetu si deli v februarju le en praznik, in to je (ne)srečno Valentinovo, ki tako na prvi pogled daje v ospredje idealno podobo partnerske ljubezni, v resnici pa je bistvo ponovno skrito očem. Slovenci smo izredno privilegirani narod zaradi še dveh praznikov, ki se eden zagotovo, drugi pa skoraj zagotovo odvijeta v mesecu inventure. Prvi je seveda samo naš državni praznik, ki postavi za 24 ur v središče pozornosti kulturo. Ob vseh besedah, ki jih na ta praznik, pred tem praznikom in morda še kakšen dan po tem prazniku spregovorimo o kulturi, pozabljamo, kako zelo smo privilegirani, da o vsem tem lahko govorimo in pišemo in beremo v svojem jeziku. Tega še danes, v letu 2020 nimajo vsi narodi na svetu. Drugi praznik je pust ali praznik norcev. Ja, seveda, saj pust praznujejo tudi drugje, se našemijo in pripravijo izjemno dobro hrano. A res? Ali imajo tudi drugi narodi, ki na ta dan dajo masko gor (ali masko dol?) toliko pustnih šem, maškar, ki imajo svoje izhodišče v kulturni dediščini, v lokalnih zgodbah, lokalnih znamenitostih, v zgodbah, ki si jih prav preko pustnih šem pripovedujemo iz generacije v generacijo? In ali imajo drugje tako pestre jedilnike, tako bogato kulinarčno dediščino? Morda ja, morda ne. Vsekakor pa vem, da smo res izredno privilegirani, pa tega ne moremo, ne znamo, nočemo videti. Zakaj že? Nimam pojma.

V tednu pred kulturnim praznikom praviloma na pisalno mizo dobim revijo Buklo. Eno super dobro stvar, ki jo imamo pri nas in ki povezuje v tem našem prostoru vse tiste, ki »smo malo nori na knjige« in bi radi to obliko norosti razširili še na druge. Zakaj? Ker branje odpira možgane, srce in gradi znanje! Pa spodbuja delovanje prstnih blazinic in te premigajo naše možgane. Tako se gradi: preko dotika, odnosa do zavzetosti, predanosti in zanosa. Čisto tako kot bi to svetoval sv. Valentin. In v letošnji prvi Bukli na moji mizi berem, da je najbolj prodajanja knjiga z naslovom Kako izgoreti, avtorja Aljoše Bagola. Ni, kaj. Avtor je slovenščini naredil poseben poklon, saj prav mojstrsko preoblikuje besede in razkriva njihove morebitne skrite pomene. Skoraj prav vzročno po marketinško. Knjiga je tudi na moji domači knjižni polici, ne zanikam. Podarila sem jo tudi trem prijateljicam: eni, ko je dobila pomembno nagrado, pa se je vse vsipalo po njen; drugi, ko je mož po petnajstih letih in dveh najstnikih ugotovil, da družinsko življenje ni zanj in tretji, ki se je znašla na poti izgorelosti (no, pregorelosti) in se tega ne zaveda. Ker vsak dan je več na programu in nikoli ni dovolj. Dovolj!

In kje na poti med ljubeznijo, odkrivanjem mask in praznovanje kulture se pojavi izgorelost? Ko pa vendar tako močno gorimo in želimo spremeniti svet, ko tako močno verjamemo v to, kar počnemo, ko nas naše vrednote pripeljejo skupaj, da lahko premaknemo goro (ali osvojimo vrh, steno, goro, v tem smo Slovenci res eksperti). Kje? Uh, je enostavno, ko enkrat spregledaš. Gorivo je isto. Tam, kjer prične vse goreti, tudi izgori: v kulturi odnosov in besed. Sodobna tehnologija je izredno pomemben pripomoček pri vsakdanjem delu, nepogrešljiva na določenih področjih, rešuje življenja, hkrati pa povzroča stiske, ubija duše in prekinja življenja: le z besedo in pokvarjenim odnosom.

Vsi, ki so v lanskem letu sodelovali, ustvarjali, povezovali, premikali, gradili, spodbujali v zelo različnih dejavnostih našega društva, »našega ZBDS«, so ustvarili tri milijone povezav v realnem okolju in vsaj tri milijone povezav na šesto potenco nevronske povezave. Te mreže so neprecenljive, pomagajo goreti in preprečujejo izgoreti/pregoreti. Zato so najpomembnejše dejanje v letu 2019 naredili delegati in delegatke na rednem občnem zboru ZBDS. Sprejeli so ničelno toleranco do sovražnega govora. Rekli »NE« enemu od vzrokov za rušenje posameznikove integritete ter kulture odnosov.

dr. Sabina Fras Popović,
bibliotekarska višja svetnica

14. februar 2020

(V: Poročilo o izvedbi programa za leto 2019, Program za leto 2020, ZBDS, 2020. Dostopno na: http://www.zbds-zveza.si/sites/default/files/dokumenti/2019/ZBDPorocilo2019_Nacrt2020.pdf)